

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D. v právní věci

žalobce: H. B. P.
st. příslušnost X
bytem X

zastoupen Mgr. Michaela Sochová, advokátka
sídlem Masarykova 441/7, 602 00 Brno

proti

žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 6. 2024, č. j. MV-78460-4/SO-2024,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Včas podanou žalobou se žalobce u Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“) domáhal zrušení shora citovaného rozhodnutí žalované (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla jeho odvolání a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“ či

„prvostupňový orgán“), ze dne 11. 3. 2024, č. j. OAM-45294-12/DP-2022, sp. zn. MV-191458-3/OAM-2022 (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“ či „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítl žalobcovu žádost o *prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu* a současně rozhodl, že povolení k dlouhodobému pobytu se dle § 44a odst. 4 ve spojení s § 46a odst. 2 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, ve znění účinném do 30. 6. 2023 (dále jen „ZPC“), neprodlužuje, neboť žalobce neplní účel, pro který mu bylo povolení k pobytu vydáno.

II. Napadené rozhodnutí

3. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná shrnula skutkový stav věci a průběh správního řízení. Následně posoudila zákonnost prvostupňového rozhodnutí.
4. Žalovaná se ztotožnila se závěrem správního orgánu I. stupně, že v případě žalobce byl naplněn důvod podle § 46a odst. 2 písm. h) ZPC odůvodňující zamítnutí žádosti a neprodloužení doby platnosti (stávajícího) povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny. Zdůraznila, že pobyt cizince na území ČR je vždy podmíněn plněním konkrétního účelu, pro který byl pobyt povolen či prodloužena doba jeho platnosti. V případě žalobce, jehož povolení k dlouhodobému pobytu v ČR bylo odůvodněno sloučením s jeho otcem, je tudíž vyžadováno dlouhodobé a kontinuální plnění předmětného účelu.
5. V nyní posuzované věci je zřejmé, že otec žalobce zemřel, což žalobce nijak nerozporuje a tuto skutečnost sám oznámil správnímu orgánu I. stupně ve své žádosti. Právě dnem úmrtí otce P. H. T. (X), který představoval tzv. nositele oprávnění ke sloučení rodiny, přestal žalobce plnit účel svého pobytu a objektivně jej dále ani plnit nemůže. Žalovaná souhlasí s prvostupňovým orgánem, že žádný jiný rodinný příslušník nemůže být nositelem pobytového oprávnění, a to ani matka žalobce. Ta totiž v ČR pobývá rovněž na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny (sloučení s manželem). Ani v jejím případě se tak nejedná o samostatné oprávnění k pobytu, ale o oprávnění podmíněné trváním rodinné vazby.
6. Žalovaná je toho názoru, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně je s ohledem na okolnosti věci přiměřené důvodu pro zamítnutí žádosti. Současně dodala, že souběžně probíhající správní řízení o žádosti matky žalobce o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání jako osoba samostatně výdělečně činná bylo pravomocně zastaveno dne 15. 5. 2024.
7. Vzhledem k tomu, že došlo k zániku rodinné vazby a v současnosti neexistuje žádný jiný nositel oprávnění ke sloučení rodiny, není možné žalobcově žádosti o prodloužení platnosti stávajícího pobytového oprávnění vyhovět. Žalovaná proto odvolání zamítla a prvostupňové rozhodnutí jako zákonné potvrdila.

III. Žaloba

8. Žalobce vnímá obě správní rozhodnutí za nezákonná. Připustil, že v okamžiku podání žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k pobytu za účelem společného soužití rodiny z důvodu úmrtí otce dne 1. 6. 2021 již nesplňoval účel svého pobytu a v době podání žádosti se na území ČR nenacházela ani žádná jiná osoba, na kterou by ve vztahu

k němu mohlo být pohlíženo jako na nositele oprávnění ke sloučení rodiny. Je ovšem přesvědčen, že novým nositelem oprávnění ke sloučení rodiny se mohla stát jeho matka, pokud by získala nové oprávnění k dlouhodobému pobytu v ČR za jiným účelem.

9. V této souvislosti uvedl, že jeho matka podala dne 9. 11. 2022 u prvostupňového orgánu žádost o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, které správní orgány v rozporu se zákonem nevyhověly. Při vyhodnocování dané žádosti správní orgány postupovaly chybně, jestliže žádost posuzovaly pouze z hlediska podmínek dle § 45 odst. 3 ve spojení s odst. 6 ZPC, aniž by případ žalobcovy matky posoudily též v intencích § 45 odst. 2 ZPC. Veškeré podmínky stanovené v § 45 odst. 2 ZPC přitom matka žalobce v době podání žádosti splňovala, a mohl jí tedy být ve smyslu tohoto ustanovení povolen dlouhodobý pobyt za jiným účelem.
10. Žalobce tak má za to, že nesprávným postupem správních orgánů v řízení o žádosti jeho matky o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem podnikání pozbyl možnost získat pro svoji současnou žádost nového nositele pobytového oprávnění v podobě své matky.
11. S ohledem na tyto skutečnosti žalobce zdejšímu soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalované k dalšímu řízení. Současně požaduje nahradit náklady soudního řízení.

IV. Vyjádření žalované

12. Ve vyjádření ze dne 30. 8. 2024 žalovaná uvedla, že žaloba nepřináší žádnou novou relevantní argumentaci. Námitky žalobce se týkají žádosti jeho matky, jež však není předmětem nynějšího soudního řízení. Veškeré žalobní námitky proto žalovaná považuje pro účely nyní posuzované věci za irelevantní a nezpůsobilé vyvrátit závěry správních orgánů.
13. Pro závěr správních orgánů v projednávané věci je podstatný zánik pobytového oprávnění otce žalobce (což není rozporováno), a nikoli absence pobytového oprávnění jeho matky. Nositelem oprávnění ke sloučení rodiny na území ČR byl výhradně žalobcův otec a nikdo jiný. Žalovaná proto krajskému soudu navrhla zamítnutí žaloby.

V. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

14. Ve správním spise je založena především žádost (t. č. nezletilého) žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny ze dne 1. 11. 2022, z níž mj. vyplývá, že otec žalobce H. T. P. již zemřel. Současně se ve správním spisu nachází též výsledky z lustrace z CIS k osobě žalobce a jeho otce, výpis z katastru nemovitostí, nájemní smlouva, kopie cestovního pasu státního příslušníka Vietnamské socialistické republiky či opisy z evidence Rejstříku trestů fyzických osob a žalobcova rodného listu včetně úředně ověřeného překladu do českého jazyka.
15. Na základě uvedených podkladů bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, proti kterému žalobce podal prostřednictvím svého zástupce blanketní odvolání, jež dále nijak nedoplnil. O odvolání rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím, jež je předmětem nynějšího řízení před krajským soudem.

VI. Posouzení věci krajským soudem

16. Krajský soud předně posoudil splnění podmínek řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána osobou oprávněnou [§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád

správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], jedná se o žalobu přípustnou (zejm. § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.) a podanou ve lhůtě podle § 172 odst. 1 ZPC. Krajský soud žalobě přiznal odkladný účinek usnesením ze dne 23. 10. 2024, č.j. 33 A 23/2024-37.

17. Soud ve věci rozhodl ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili (nevyjádřili výslovný nesouhlas s tímto postupem) a krajský soud nepovažoval ústní projednání věci za nezbytné.
18. V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. přezkoumal soud napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Při zjišťování skutkového stavu věci krajský soud vycházel ze správního spisu předloženého žalovanou.
19. Žaloba **není důvodná**.
20. Za účelem posouzení důvodnosti žalobních námitek je nutně potřeba přesně vymezit povahu napadeného rozhodnutí, resp. jemu předcházejícího správního řízení. Krajský soud připomíná, že v projednávané věci podal žalobce (prostřednictvím své matky) dne 1. 11. 2022 u správního orgánu I. stupně *žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny* podle § 44a ZPC. Předmětem nynějšího správního řízení tedy bylo to, zda žalobce splňuje zákonné podmínky odůvodňující prodloužení platnosti jeho stávajícího pobytového oprávnění, které bylo vydáno za účelem sloučení rodiny, konkrétně společného soužití s otcem H. T. P. představujícího nositele pobytového oprávnění ve smyslu § 42a odst. 4 ZPC. Jinak řečeno, správní orgány posuzovaly, zda v případě žalobce není dán některý z důvodů, pro který je třeba platnost povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny zrušit, resp. neprodloužit jej.
21. Podle ustanovení § 44a odst. 4 ZPC platí, že: *„K žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu vydaného za účelem společného soužití rodiny je cizinec povinen předložit náležitosti podle § 42b odst. 1 písm. a), c) a d) a dále doklad o cestovním zdravotním pojištění po dobu pobytu na území, které odpovídá podmínkám uvedeným v § 180j. Na požádání je současně povinen předložit doklad o zaplacení pojistného uvedeného na dokladu o cestovním zdravotním pojištění. To neplatí, jde-li o případy uvedené v § 180j odst. 4. Jestliže byl nositeli oprávnění ke sloučení rodiny udělen azyl, je cizinec povinen předložit pouze cestovní doklad. Platnost povolení k dlouhodobému pobytu vydaného za účelem společného soužití rodiny nelze prodloužit, je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto povolení (§ 46a).“*
22. Dle § 46a odst. 2 písm. h) ZPC přitom platí: *„Ministerstvo dále zruší platnost povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny, jestliže cizinec neplní účel, pro který bylo toto povolení vydáno, za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti. Při posuzování přiměřenosti ministerstvo přihlíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.“*
23. V této souvislosti zdejší soud uvádí, že povolení k dlouhodobému pobytu v ČR není vydáváno bezúčelně, ale je vždy spjato s konkrétním účelem, pro nějž je cizinci umožněno, aby na území ČR pobýval. Právní úprava ZPC a také judikatura správních soudů přitom nutně vyžaduje, aby cizinec tento účel plnil po celou dobu svého pobytu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2017, č. j. 7 Azs 86/2017-

- 33; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). V případě dlouhodobého pobytu vydaného za účelem sloučení rodiny pak judikatura dospěla k závěru, že tento druh oprávnění k pobytu je nerozlučně spjat s konkrétní osobou dosavadního nositele pobytového oprávnění. Proto pokud zanikne vazba cizince k dosavadnímu nositeli, případně zanikne pobytové oprávnění dosavadního nositele, přestává cizinec plnit účel pobytu, pro který mu bylo povolení uděleno (srov. závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2021, č. j. 10 Azs 43/2021-33).
24. Krajský soud konstatuje, že v projednávané věci bylo spolehlivě prokázáno, že žalobce v době podání žádosti o prodloužení doby platnosti oprávnění k pobytu nesplňoval účel svého pobytu na území ČR spočívající ve sloučení rodiny, poněvadž jeho otec H. T. P., nositel pobytového oprávnění, prokazatelně zemřel dne X. V situaci, kdy došlo k úmrtí osoby, na níž byl pobyt žalobce v ČR vázán, není objektivně možné, aby tento i nadále plnil dosavadní účel pobytu předpokládající faktické soužití s takovou osobou. Skutečnost, že otec žalobce k uvedenému datu zemřel, vyplývá nejen z obsahu správního spisu (žalobce tuto informaci uvedl v rámci formuláře k žádosti v bodě č. 25), ale opětovně jí potvrdil též v podané žalobě. V ní připustil, že v době podání žádosti o prodloužení platnosti dosavadního oprávnění k pobytu za účelem společného soužití rodiny dne 1. 11. 2022 již nesplňoval účel pobytu, jelikož jeho otec coby nositel pobytového oprávnění zemřel dne X.
25. Za této situace proto dospěl krajský soud k závěru, že byl bezpochyby naplněn zákonný důvod pro neprodloužení stávajícího pobytového oprávnění žalobce ve smyslu § 46a odst. 2 písm. h) ve spojení s 44a odst. 4 ZPC.
26. Jen pro úplnost pak krajský soud dodává, že v době rozhodování správních orgánů neexistoval žádný jiný rodinný příslušník, který by mohl eventuálně vykonávat funkci nositele pobytového oprávnění ke sloučení rodiny. Tuto roli nemohla zastávat ani žalobcova matka T. K. D. N., neboť i tato pobývala v ČR na základě povolení k pobytu za zcela totožným účelem jako žalobce, tj. realizace společného soužití se svým manželem, jež je pobytovým oprávněním odvozeným (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 11. 2024, č. j. 1 Azs 168/2024-30). Současně zdejší soud zdůrazňuje, že dosavadní oprávnění žalobce pobývat v ČR bylo odvozeno od pobytového oprávnění jeho otce. Tudíž, i kdyby matka žalobce v budoucnu skutečně získala (samostatné) oprávnění k pobytu za účelem podnikání, nemohla se vůči žalobci automaticky (bez toho, aniž by bylo vedeno řízení o vydání dlouhodobého oprávnění k pobytu za účelem společného soužití žalobce s matkou) stát novým nositelem pobytového oprávnění ve smyslu § 42a odst. 4 ZPC.
27. Konečně krajský soud ve shodě s žalovanou konstatuje, že *de facto* všechny námitky uplatněné ve správní žalobě se vymykají mezím současného soudního přezkumu, neboť obsahově směřují proti zcela jinému a samostatnému správnímu řízení. Pokud totiž žalobce brojil proti možným vadám v řízení o *žádosti jeho matky o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání*, není možné k těmto námitkám v rámci nynějšího soudního přezkumu přihlédnout, jelikož tyto ani *cum grano salis* nemohou dokládat možná pochybení správních orgánů v řízení o prodloužení dosavadního pobytového oprávnění žalobce za účelem sloučení rodiny. Navíc, obsahem těchto námitek se již krajský soud věcně zabýval v recentním rozsudku ve věci matky žalobce ze dne 20. 12. 2024, č. j. 33 A 16/2024-30, ve kterém veškeré námitky vyhodnotil jako nedůvodné.

28. Zdejší soud tedy uzavírá, že okolnosti posuzované věci svědčily o naplnění důvodu pro zrušení platnosti povolení k pobytu dle § 46a odst. 2 písm. h) ZPC, protože správní orgány postupovaly správně a plně v souladu se zákonem, pokud žádost žalobce zamítly a platnost jeho stávajícího pobytového oprávnění neprodloužily. Žalobní námitky se pak týkaly správního řízení vedeného ve věci matky žalobce, které nebylo předmětem tohoto soudního přezkumu.

VII. Závěr a náklady řízení

29. S ohledem na shora uvedené důvody rozhodl krajský soud o žalobě tak, že ji v plném rozsahu zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
30. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce nebyl v řešené věci úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.). Žalované potom v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly, resp. ani úhradu nákladů řízení nepožadovala, protože jí soud náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení přímo u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 18. března 2025

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D. v. r.
samosoudce